

3 «Нам слід Україну зробити українською. А любов до України — це демократичний український націоналізм», — переконаний письменник і дипломат Юрій Щербак

4 Загарбники, майже вщент зруйнувавши Маріуполь, змінили плани про відбудову житлових кварталів та об'єктів міської інфраструктури

6 «УК» нагадує: щодня повз нас проходять герої фронту, яких ми не помічаємо. А повинні!

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

ЧЕТВЕР, 25 СЕРПНЯ 2022 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№184 (7305)

ЦИТАТА ДНЯ

ВАЛЕРІЙ ЗАЛУЖНИЙ:

«Ті, хто за неї воюють, знають її смак. Це смак землі, що в'їдається в шкіру. Смак крові і смерті, якою пронизане повітря. Солоний смак сліз».

Головнокомандувач ЗСУ про те, що означає Незалежність для військових

Державні гарантії стимулюють розвиток

ЕКОНОМІКА. У межах підтримки мікро-, малого та середнього бізнесу в Україні з початку використання інструменту державних гарантій на портфельній основі із грудня 2020 року видано 14570 кредитів на загальну суму 44,15 мільярда гривень.

На 1 серпня 2022 року 26 банків-кредиторів обслуговують 14367 кредитів на суму 43,535 мільярда гривень. Зобов'язання за основним боргом, що частково забезпечений державними гарантіями на портфельній основі, становили 27,423 мільярда гривень. Це майже 78% загального ліміту наданих гарантій (35,014 мільярда гривень).

Програма має попит в усіх областях. Найбільший обсяг кредитів видано в Одеській області (1058 кредитів на 3,376 мільярда гривень). У Кіровоградській видано 748 на 3,152 мільярда, Дніпропетровській — 1298 на 2,936 мільярда та в Києві — 699 кредитів на 2,8 мільярда гривень.

За видом економічної діяльності найбільше кредитів видано у сільському господарстві (7167 на 30,809 мільярда гривень), торгівлі та ремонті транспортних засобів (4324 на 6,491 мільярда), переробній промисловості (1087 кредитів на 3,739 мільярда гривень).

ЦИФРА ДНЯ

3 млрд дол.

у формі безповоротного гранту надали Сполучені Штати Америки до державного бюджету. Кошти надійшли через механізм Світового банку

Країна тримає економічний фронт

Фото з урядового порталу

ЗАСІДАННЯ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ. Прем'єр-міністр Денис Шмигаль розповів, як наші громадяни та союзники наближають перемогу

Маленькі кроки до великих змін

ДОРОЖНЯ КАРТА. Довгоочікуваний Закон «Про управління відходами» — лише перша ластівка в наболілій для суспільства проблемі

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Коване жовто-блакитне серце віднедавна зустрічає кожного, хто зупиняється в кафе «Гарячі страви» на Млинівській,

25 у Рівному. Це перший у місті контейнер для збирання пластикових кришечок. Ідея його встановлення належить директорів виробничого автотранспортного об'єднання облспоживспілки Миколі Оксимчуку, реалізація

— винахідливим майстрам.

Рівнянка Софія Гуз розділенням відходів зацікавилася в Польщі, куди в перші дні війни виїхала з донькою: «Приміром, в Ольштині, центрі Вармінсько-Мазурського воєводства, подібні контейне-

ри встановлено перед самісінським входом до мерії, а ще — в найбільш людних місцях: на зупинках, вокзалах, біля туристських об'єктів. Буває, що вони цілком заповнені, й пакети із пластиковими кришечками стоять поряд. А на-

ступного дня приходиш — їх уже забрали комунальні служби. Самі ж поляки звикли розділяти сміття, це увійшло у щоденну звичку. Чого, на жаль, поки що не скажеш про нас, українців, і зокрема, рівнян».

5

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на **25 серпня 2022 року**

USD 36.5686
за 1 долар США

EUR 36.3053
за 1 євро

RUB 6.0888
за 10 рублів

AU 63808.18

AG 695.4

PT 32090.04

PD 73277.26
за 1 трійську унцію

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Країна тримає економічний фронт

Оксана МАЛОЛІТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Уже вісім років державні свята в Україні не святкують, а відзначають. Адже не до пафосу та яскравих феєрверків, коли українці на полі бою боронять право на життя та майбутнє в незалежній державі. Цього року державні свята проходять, на жаль, ще й під звуки повітряної тривоги на всій території країни, під смертоносні феєрверки рашистських ракет.

На День Державного прапора й День Незалежності України нині припало півріччя героїчної боротьби українців проти російських загарбників, які в лютому 2022-го надумали поставити на коліна всю Україну. Але українці зламали плани нелюдів.

«Хорообрість, жертовність і сила українського духу — те, що ми завжди знали про себе, і протягом шести місяців це бачить весь світ. Український прапор у світі став символом свободи. Наша боротьба за власну свободу і незалежність надихнула весь світ. Ми об'єднані, сильні та мотивовані перемогти. Попри всі труднощі та виклики, знаємо, що переможемо. Адже знаємо, за що боремося. За свою історію, за свою землю, за свою свободу, за своїх дітей та майбутнє для багатьох поколінь українців», — з таких слів почав промову на черговому засіданні уряду Прем'єр-міністр Денис Шмигаль.

Він акцентував: 180 днів повномасштабної війни показали, що Україна може перемогти ворога.

«Ми продемонстрували стійкість на інституційному рівні. Втримали керованість державою і всіма ланками управління. Кабінет Міністрів у цей період окреслив п'ять стратегічних завдань, які й надалі визначатимуть роботу до остаточної перемоги. Ідеться про фінансування армії та оборони держави; виплату всіх соціальних зобов'язань та соцзахист тих, хто цього потребує; макроекономічну стабільність та перебудову економіки на рейках воєнного часу; активний рух у площині євроінтеграції; підготовку масштабного Плану відновлення України та реалізацію програм швидкої відбудови», — цитує слова очільника уряду департамент комунікацій Секретаріату Кабміну.

Єдиним фронтом

Денис Шмигаль зазначив, що від початку повномасштабного вторгнення рф витрати держбюджету становили майже трильйон гривень. З них понад 420 мільярдів витрачено на оборону та безпеку. 288 мільярдів пішли на зарплати військових, 135 мільярдів — на придбання і ремонт військової техніки, закупівлю боєприпасів та продукції оборонного призначення.

«Нині українці свідомі як ніколи. Бізнес і громадяни, попри склад-

нощі, сплачують податки, адже знають: так вони допомагають військовим. Інші видатки держави фінансуються за рахунок допомоги міжнародних союзників та позицій через військові облігації. Залучено понад 14 мільярдів доларів від союзників. До кінця року плануємо отримати ще 12—16 мільярдів. Разом із Нацбанком вдалося забезпечити макроекономічну та макрофінансову стабільність. Країна не впала у прірву галопуючої інфляції. Девальвація гривні до долара відбулася в межах світових тенденцій.

Обговорюємо можливість започаткування нової великої програми з Міжнародним валютним фондом. Понад 5 мільярдів доларів буде заощаджено для бюджету та громадян завдяки успішним перемовинам, які уряд провів із зовнішніми кредиторами. Відтерміновано сплату зовнішніх боргів щонайменше до 2024 року.

Уряд виконував та виконує всі свої соціальні зобов'язання. Пенсії проіндексовано. Зарплати вчителів та лікарів виплачують у повному обсязі. Субсидії платимо. Тарифи на тепло заморожено до кінця опалювального сезону. Більш як 30 мільярдів гривень виплачено в межах програми «Підтримка» тим, хто втратив роботу в перший період війни. Запущено виплати для внутрішніх переселенців», — зауважив Прем'єр.

Він додав, що кредитні, податкові, регуляторні стимули разом з іншою точковою допомогою дали змогу втримати економічний фронт. Як наслідок, до роботи повернулися понад 80% підприємств. Уряд допоміг переїхати більш як 600 компаніям у безпечні регіони, де вони відновили виробництво.

«Нині на порядку денному: нарошування експорту та нова логістика, зокрема через Дунай та нові пункти пропуску на західному кордоні; реалізація програми грантів для бізнесу «єРобота»; стимулювання попиту на українську продукцію; зменшення регуляцій та максимальна діджиталізація всіх процесів у взаємодії держави та бізнесу; митний безвіз із ЄС; розвиток індустріальних парків; енергетична стабільність та проведення опалювального сезону; подальше скорочення некритичних видатків держбюджету; приватизація держмайна», — перелічив Денис Шмигаль.

Щодо останнього пункту, то уряд ухвалив постанову, яка активно запровадить процес малої приватизації з 1 вересня. Скоротяться терміни проведення повторних аукціонів та процес передачі майна переможцям. Об'єкти приватизуватимуть одразу з необхідними документами. Покращиться методика визначення вартості, що забезпечить справедливую ціну і пришвидшить процес проведення аукціонів. Принципи прозо-

рості та відкритості залишаються ключовими.

Ціннісний та цивілізаційний шлях

Прем'єр говорив, що міжнародні союзники допомагають не лише прямим фінансуванням бюджету та зброєю. Україна має потужний політичний сигнал щодо перспективи вступу в ЄС, отримавши статус кандидата на членство в ЄС.

«Продовжуємо активно імплементувати європейське законодавство, вже виконано майже 70% Угоди про асоціацію з ЄС. Із червня ЄС скасував усі мита та квоти на український експорт. З липня запровадив транспортний безвіз. Попередня багатомісячна підготовка дала змогу швидко інтегруватися в енергoprостір ЄС та приєднатися до європейської енергомережі. За неповні два місяці держава заробила 2 мільярди гривень від експорту електроенергії в Європу. Потенціал — мінімум 70 мільярдів на рік. До кінця року буде запроваджено митний безвіз. Далі промисловий та цифровий. Євроінтеграційна робота не припинялася ні на день», — каже Денис Шмигаль. Він вважає, що вже до кінця 2024 року країна може бути повністю готовою вступити в Євросоюз, бо це наш ціннісний та цивілізаційний шлях.

Нового варіанта мінських угод не буде

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА. Президент Володимир Зеленський наголошує, що будь-які переговори про припинення вогню заведуть Україну в пастку росіян

Вікторія ВЛАСЕНКО,
«Урядовий кур'єр»

Україна не готова припинити вогонь і проводити переговори з росією, оскільки не хоче повторювати негативний досвід мінських домовленостей, які призвели до втрати контролю над українськими територіями. Про це заявив Президент Володимир Зеленський на пресконференції за підсумками Другого саміту «Кримської платформи», що відбувся в Києві, повідомляє пресслужба ОПУ.

Найвищу ціну за війну заплатить росія

«У тій точці, де перебуваємо, до режиму припинення вогню ми не готові. «Мінська-3», чи «Мінська-5», чи «Мінська-7» не буде. Ми в ці ігри не будемо грати. Ми і так втратили частину наших територій», — сказав Президент. За його словами, будь-які ймовірні угоди з рф означають пастку для України.

«Потім будуть якісь умови, це буде кілька років, а ми перед цим не матимемо ні виходу до моря, нічого не будемо мати. А російська армія після цього розвернеться і піде на Миколаїв, на Одесу, — пояснив позицію України Президент, додавши, що після цього військо путіна може знову спробувати захопити Київ. — Тому стабілізувати ситу-

Президент наголошує, що ми повертатимемо Крим будь-яким шляхом. І який це буде шлях, вирішимо самостійно

ацію там, де зараз перебувають війська, щоб тільки якось заспокоїти рф, держава Україна не буде».

Президент наголосив, що російський агресор прийшов на територію України та вбиває українських громадян, які захищаються й борються за своє життя. «росія щоденними атаками, проривами, наступами та відступами, супроводжуючи все це кривавими вбивствами та насиллям, говорить усім нам, що вона не бачить жодних переговорів. А ми пояснюємо, що все, що вони зробили, свідчить, що вони про жодний діалог не думають і ніколи не думали», — наголосив Володимир Зеленський.

Як зауважив глава держави, що довше триватиме

війна, яку розв'язала росія проти України, то дорожче вона коштуватиме для всього світу й для самої рф.

«Для нас вартість найбільша, бо гинуть люди. Хтось у Європі вже відчуває. В інших частинах світу це не так відчувається, але блокування Чорноморського узбережжя свідчить, що може бути голод, і вони це відчують. Хтось в Азії це також не відчуває — це буде трохи пізніше. Найвищою ціна буде для росії. На жаль, пізніше за всіх, але стовідсотково. Бо ціна буде історична», — переконаний Президент.

Володимир Зеленський вважає, що негативні наслідки цієї війни можна зменшити, якщо пришвидшити її закінчення. «Якщо

у світі всі прагматичні й ми перейдемо від мови емоцій і людяності до грошей, то дешевше закінчити цю війну раніше. Закінчити раніше — дати нам зброю. Ось така дуже проста формула», — резюмував глава держави.

Під час пресконференції Президент наголосив, що Крим — невід'ємна частина України, і наша держава повертатиме окупований Росією півострів усіма можливими способами. «Ми повертатимемо Крим, адже це наша територія. Будь-яким шляхом, яким ми вирішимо. Вирішимо самостійно, без консультацій із будь-якою іншою державою», — наголосив Володимир Зеленський.

Він підкреслив, що наша армія не завдає ударів по

цивільних об'єктах і населенню, зокрема на тимчасово окупованих територіях України. «Ми знаємо, що робимо, знаємо, де військові об'єкти, склади на тимчасово окупованих територіях. Там українські військові можуть працювати згідно із планом», — сказав Президент.

Рівень небезпеки на ЗАЕС стовідсотковий

Відповідаючи на запитання журналістів, Володимир Зеленський заявив, що Україна готова забезпечити коридор для прибуття місії ООН і МАГАТЕ на Запорізьку атомну електростанцію, яка перебуває під окупацією російських військ.

«На станції перебувають наші фахівці. Вдалося їх там залишити. Завдяки цьому атомна електростанція працює, на сьогодні викидів там не було. Небезпека стовідсоткова, тому що ми не контролюємо, що там відбувається», — розповів Президент.

За його словами, є інформація, що окупанти щось завозили на територію Запорізької АЕС. Безпечність цього неможливо встановити. «Тобто все, що завгодно може бути: мінування, вибухи чи небезпечне від'єднання від наших мереж і переключення потоку на інший напрямок. Це може призвести до трагедії для всього світу», — застеріг Володи-

мир Зеленський. Він наголосив, що питання безпеки ЗАЕС порушують на всіх рівнях. Глава держави обговорював його із президентами Франції, Туреччини, іншими лідерами, а також із представниками ООН і МАГАТЕ. Було погоджено, що окупанти мають покинути територію станції, адже це вже питання не війни, а безпеки всього світу.

«Треба тиснути на росіян, ставити їм ультиматум від міжнародної спільноти, що вони повинні вийти з території станції, вивезти техніку, бомби, зброю та людей, які точно не розуміють, що там відбувається і не мають жодного стосунку до атомної енергетики», — наголосив глава держави. За його словами, Україна запропонувала, щоб фахівці МАГАТЕ й ООН приїхали в нашу країну і з дотриманням українського законодавства прибули на окуповану частину української території — Запорізьку атомну електростанцію.

«Ми раді, що всі цивілізовані люди нас почули, і зараз очікуємо на приїзд. Ми готові зробити безпечний коридор, щоб вони поїхали на поки що окуповану територію, — повідомив Володимир Зеленський. Президент зазначив, що Україна знає про спроби окупантів від'єднати ЗАЕС, але їх не було реалізовано. — Будемо вірити, що вони почули, що це небезпечно для всього світу».

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

«Слід створювати нову ідеологію держави, де військо відіграватиме визначальну роль»

Письменник, дипломат
Юрій ШЕРБАК

«Світова історія сьогодні оселилася в кожній українській домівці», — любить повторювати письменник, дипломат Юрій ШЕРБАК.

І та історія, що оселилась у нас, крутіша за «Казино «Рояль». Принаймні книжки Юрія Шербача точно дають ці відчуття. На вулиці Антоновича, на Бесарабській площі чи в урядових кварталах відбуваються події, які дадуть фору найкрутішому серіалу.

Уперше ми обговорювали політичні антиутопії Юрія Миколайовича.

А цього разу цікавилися романом письменника, який стосується відновлення в Україні ядерної зброї.

— У вашому романі «Зброя судного дня» група відставних військових, учених, силовиків збирається, щоб створити підпільно атомну зброю. Звісно, що така справа потрапляє в сьогодення очікування. І ваші симпатії як автора на боці змовників. А ті, хто дозволив її втратити, — антигерої. Але наскільки реально в 1991 році було втримати атомну зброю з огляду на наші тяжкі залежності? Можливо, антигерої діяли в межах історичної ситуації?

— Спочатку хочу зробити два уточнення. По-перше, коли росія звинуватила Україну в тому, що вона хоче виробляти ядерну зброю, то я подумав, що єдиним доказом того, що Україна готується відновити її, міг би бути мій роман «Зброя судного дня».

Більше ні доказів, ні підстав для таких тверджень не було. Україна не збиралася виробляти ядерну зброю. У мене був консультант під час написання роману, людина глибоко компетентна у цій царині. Вона прекрасно знає, як серйозно контролюють наші ядерні станції. В Україні десятки років працювала американська місія, яка контролює кожен грам плутонію. І жодних можливостей та намірів відновити зброю не було.

А тепер повернемося до ваших запитань. Станом на 1991 рік в Україні ми мали два види ядерної зброї. Перша — тактична. Це ракети з ядерними боеголовками. Були розташовані в районі Карпат.

У мене були добрі та довірливі стосунки із покійним першим Президентом Леонідом Кравчуком. І він розповідав мені, що як тільки Україна проголосила незалежність 24 серпня 1991 року, то з Москви радянській армії було дано наказ негайно вивести з території України тактичну ядерну зброю.

Тактична ядерна зброя базується на ракетах, які мають невелику відстань для діяльності — 1000—2000 кілометрів, невелику потужність зарядів та мобільність. Фактично Україні була потрібна саме така — тактична ядерна зброя, яку дали змогу вивести. І жодної можливості затримати це ні Леонід Кравчук, ні молода Українська держава не мали. Про те, що ядерну зброю почали поспіхом ви-

возити із країни, Кравчук довідався пізніше. До речі, ядерну зброю було розміщено на території Чехословаччини та Німечької Демократичної Республіки. І одним з моментів конфронтації було те, що в Чехословаччині (так само, як і в нас) були голоси, які вимагали залишити зброю у себе в країні. Але щоб уникнути спроб привласнити цю зброю, було віддано наказ вивезти її з Чехословаччини та Німечької Демократичної Республіки. Так протягом року з території України було вивезено тактичну ядерну зброю. І на території України залишився інший вид зброї — зброї Судного дня, яка в разі застосування може спричинити кончину людства. Вона розміщувалася у великих шахтних приміщеннях на глибині дванадцятиповерхового будинку. Кожна ракета мала ціль і була спрямована на США, Велику Британію та Німеччину. І коли міністр оборони США та його заступник відвідали Україну і побачили карту ракет, спрямованих на штати, в яких жили їхні родини, вони жажнулися. Зброя, яка несла по шість боеголовок з ядерним зарядом з дальністю 8—10 тисяч кілометрів, не була потрібна Україні, бо Україна не збиралася вести ядерну війну, тим більше зі США.

Вони були далекосяжні, не були потрібні Україні. Але Кравчук створив робочу групу для вивчення проблем ядерної зброї. І вони пробували взяти її під контроль, та це не мало успіху. Вони не знайшли ні як відкривати, ні як контролювати ядерну зброю. Контроль за ракетами здійснював штаб стратегічних ракетних сил радянської армії, робив це у Світовому океані за допомогою обладнання, яке наводило ракети на ціль. І ці кораблі не були підпорядковані Україні. Тобто Україна в разі запуску такої ракети не могла нею керувати і спрямувати її туди, куди хотіла б. Тому всі розмови про контроль нами зброї марні, бо ми не могли контролювати.

— А якщо уявити, що тактична зброя в нас є, чи ми могли б завдати ядерного удару росії у відповідь?

— Якби ми мали бодай кілька боезарядів. (Замислюється). Ракети ми маємо, ви знаєте, Південьмаш виробляв потужні ракети. І навіть в разі заборони мати ракети дальністю понад 400 кілометрів Україна могла поставити бустер-двигуни, які давали дальність польоту від тисячі до двох тисяч кілометрів. І така зброя могла б бути чинником відстрашування росії і могла б бути корисною. Але тоді проти ядерного озброєння України категорично виступали Сполучені Штати та інші володарі ядерної зброї: Росія, Китай, Франція, Велика Британія. Весь клуб ядерних держав був категорично проти того, щоб Україна мала ядерну зброю. Більше того, були достовірні дані, що можливий спільний американсько-російський десант на наші бази, де зберігалася зброя, зокрема шахтні

споруди, щоб спільно контролювати ядерну зброю. Були такі погрози. Тому ми були під сильним тиском великих держав, які й запропонували Будапештський меморандум, щоб Україна віддала ядерну зброю. Шансів втримати ядерну зброю майже не було. У романі я хотів максимально близько до історії відтворити ситуацію тих років. І ви знаєте українську національну звичку. О, стоїть танк близько, то слід узяти в господарство. Тому легко продовжити цю фантазію вже у книжці, що, мовляв, українці, які в темі, могли б узяти неоподаткований та необлікований плутоній, щоб продовжувати робити боеголовки. До речі, згаду в романі про те, як Янукович віддав запаси плутонію з харківського інституту, яких вистачило б на створення однієї-двох боеголовок. Він віддав за наказом рф.

— Янукович разом з Обамою «звільнив» Україну від збагаченого урану. Україну Обама розчарував. У США нині відбувся розворот у бік підтримки України. Наскільки стабільною буде ця політика? Чи ми застраховані від подальших перезавантажень після Байдена?

— Що стосується Байдена, то він не розверне політику США в інший бік і не стане на шлях розмов із путіним. Він не вважає за можливе мати справи з маніяком та соціопатом, охопленим ненавистю до України, Польщі, інших країн вільного світу. Байдено не поверне. Однак вибори через два роки. І хоч Трамп, найімовірніше, не допустять, він має сильну підтримку. Економічна ситуація у США не є доброю, що не додає голосів ані Байдену, ані Демпартії. Існує небезпека, що президентом стане республіканець. З якого він буде крила? Поміркоаний республіканець? Чи трампіст? Невідомо. Якщо буде трампістський популіст, тоді ми не знаємо, як повернеться ситуація. Чи не змушуватимуть вони нас приймати умови путіна, щоб перестати надавати нам допомогу. Зараз американська допомога становить 56 мільярдів доларів, це неймовірна сума, яку можуть збільшити. І військова, і фінансова допомога — безпрецедентний факт в історії наших відносин. Але що станеться через два роки, чи виграє Байдено та його прихильники — питання. Уже сьогодні прогнозують, що в листопаді на проміжних виборах Конгресу та Сенату можуть виграти республіканці. Можливі зміни, хоч прихильники і демократів, і республіканців запевняють нас: поки що зберігається консенсус підтримки України з боку тих двох партій. Як надовго це буде, велике і серйозне для нас питання.

— Але, закриваючи тему ядерної зброї, якщо говорити дуже гіпотетично, у нас є розумові ресурси для відновлення тактичної ядерної зброї?

— Одним з мотивів, який спонукав мене написати цей роман, була заява одного діяча про те, що Україна не має технічних можливостей створити ядерну зброю. Тоді я просто підскакивав із крісла: шляк би його трафив. Бо навіть від нього я чув, що ми могли б створити бомбу за рік. Можливо, він заявив із пропагандистською метою. І я взявся за роман, щоб показати, що є люди послідовні. Вірю, що такі люди є.

— Ви не вперше порушуєте питання доцільності військового керування. Де правильний баланс між законністю та ручним керуванням у поствоєнній країні?

— Моя головна політична ідея і мій заповіт, і моє бачення майбутнього: Україна повинна пройти період військового керівництва країною для наведення бодай якогось порядку. Війна виявила брак кадрового потенціалу, кількість зрадників у силових структурах, прокурорській системі. Сотні діячів, які тримали в руках безпеку країни, виявилися агентами росії. І не всіх ще викрито. Я й зараз думаю, що в керівництві України є симпатичні путіну. Тож ці люди, які пройшли війну та боролися за Україну, мають право створити основи нової України, яка повинна постати після нашої перемоги. Збройним силам України треба дати змогу виконувати їхню роль у захисті держави і політиці. Тут повна аналогія з Ізраїлем, де військові кола відіграють величезну роль у будівництві не лише армії. У всіх провідних ізраїльських компаніях, наглядових радах, директоратах є полковники та генерали ізраїльської армії. Існує консенсус у суспільстві, військові відіграють величезну роль. І не бачу нічого поганого, якщо на кілька років у нас буде встановлено прямий військовий режим, щоб привести до ладу розбурхане, анархізоване, недисципліноване суспільство і виробити основні правила державотворення, щоб не було ситуації, коли обирають злочинця чи когось, хто не має цінностей.

Нам слід Україну зробити українською. Без любові до України ми не переможемо. А любов до України — це демократичний український націоналізм.

Слід створювати нову ідеологію держави, де військо відіграватиме нову визначальну роль. Наприклад, генерал Ейзенхауер, який до війни був у США невідомим полковником, став видатним президентом США, який сприяв інфраструктурному відновленню США.

Нам потрібні не 200—300 партій, а дві-три могутні: соціал-демократичного або лейбористського спрямування, націонал-консервативного або ліберального. Але всі ці партії мають бути україноцентричними.

— Звучить привабливо. Але це тільки у ваших романах військові диктатори йдуть за власним бажанням у прямому ефірі за кілька років. Чи захотіли б військові в реалі, зробивши свою справу, піти?

— Хтозна, як буде. Але я не можу дивитися, як у політиці розкручується то базіка Хлестаков, який віщає та подобається жінкам певного віку. То ще хтось — онука, друг, дружина — хтось порожній. Що це таке? Чому під час війни починаються ці ігри, замість того, щоб думати про повоевну долю держави?! Ми не знаємо, якою буде перемога, чи не розділимося ми, як Корея. Не настільки я оптиміст, щоб думати, що ми на «абрамсі» проїдемося червоною площею. Росія — божевільна нація, війна ще триватиме. І ми не знаємо, чи не втратимо частину території. Але в жодному разі не втратимо Запорізьку область, оскільки це енергетичне серце України, і не можна втрачати виходи на Чорне море, оскільки Україна тоді перетвориться на країну в кільці ворогів, що має вихід лише через Польщу та Румунію на Захід. Нам слід розуміти, які рамки перемоги та компроміси можуть бути, і вже варто проводити дискусію.

— У вашому романі майже цілковито нема Європи. Головні герої — США та Україна. Наскільки реальність скоригувала б ваше бачення регіонального контексту

російсько-української війни? Наскільки несподіваною для вас була позиція Британії? Як би ви змінили своїх геополітичних героїв?

— Так. У мене в романі нема Європи Шольца, Європи Макрона. Це жалюгідні діячі, які приходять і йдуть.

кремль розбещував Європу, перетворюючи її політиків на свою дрібну клієнтуру. Приклад Шрьодера еталонний, як можна продати національні інтереси. Шрьодер судиться з Бундестагом, власним парламентом, який забрав у нього канцлерські привілеї через те, що той став лакеєм путіна. І таких політиків дуже багато, які ладні здати нас в режим путіна, не обстоюючи інтереси ЄС. Допомога від них крапає, як крапельниця для тяжкохворої людини.

Інтереси ЄС обстоює Литва, Польща і кілька країн, які на передньому краї битви з путіним.

Європа не вірила в нашу перемогу. Натомість Америка була надійним партнером Польщі. Стратегічне партнерство між Польщею, Україною, Великою Британією та США — це основа і запорука нашої перемоги в боротьбі з рф.

— Ви піддаєте сумніву мінські угоди.

— Це були мертвонароджені документи, які народила Меркель. Похмура постать, колишня комсомолка, медіа писали про її зв'язки зі Штатів. І ми до кінця не знаємо тонкощів її стосунків з путіним. Україна була у трагічній фазі. Ми програвали битву на Донбасі. А вона диктувала мінські угоди. Вони були сконструйовані так, що виконати їх було неможливо. Фактично троянський кінь, щоб знищити українську державу. Оголосити федералізацію та завести у Верховну Раду донбаських відморозків та путінську агентуру. І це ліквідувало б українську незалежність.

Історія ще скаже своє слово про діяльність Меркель. Уже в Німеччині лунають голоси, що вона наробила, так прив'язавши економіку до російських енергоносіїв. Це були капітулянтські угоди, які ставили Україну в положення сторони, яка вже прогнала війну.

— Ми бачилися з вами перед війною. Чи ви дізналися щось нове про власний народ за ці місяці? Чи були у вас відкриття?

— Так, я дізнався. Це і прекрасні речі, і гіркі. Спочатку про неприємне. Коли наші жінки приїхали в Польщу, їх зустрічали волонтери, які говорили українською. Натомість ці жінки говорили російською. Я думаю, що вони або полонізуються, або вимагатимуть школи російською. Так хочеться сказати: що ви робите? З нами ведуть війну через російську мову, бо вас вважають росіянами, і наших вбивають безжально. Я не мовний екстреміст, але хоча б дітей вчили українською. Це мені дуже боляче.

І хороше: коли я виїжджав з України, то, минаючи села, бачив на блокпостах немолодих дядьків, які стоять із коктейлями-молотова й автоматами. І я подумав: «За кілька днів народ піднявся на визвольну боротьбу». Воїстину народна війна. Народ не чекає рішення начальства. Він отримав і тактичні, і стратегічні перемоги, відстояли Київ, великі міста. Найімовірні відчуття, коли бачиш ЗСУ та волонтерів. Я зрозумів, що нація жива. І ми станемо сильною державою в повоевній Європі.

Лана САМОХВАЛОВА,

Українформ
(Надруковано зі скороченнями)

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2022 р. № 922
Київ**Про внесення зміни до постанови
Кабінету Міністрів України
від 9 березня 2022 р. № 234**Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до постановляючої частини постанови Кабінету Міністрів України від 9 березня 2022 р. № 234 «Про заходи щодо забезпечення в умовах воєнного стану безперебійного постачання імпортованих харчових продуктів і кормів» (Офіційний вісник України, 2022 р., № 25, ст. 1316), виклавши абзац другий в такій редакції: «харчові продукти, імпортовані на територію України з 9 березня по 1 грудня 2022 р., інформація про які викладена мовою, відмінною від державної, можуть перебувати в обігу на митній території України до закінчення мінімального терміну придатності або граничного терміну споживання (дати «вжити до»);».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2022 р. № 929
Київ**Деякі питання діяльності закладів фізичної
культури і спорту в умовах введення
воєнного стану, надзвичайної ситуації
або надзвичайного стану в Україні**Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Установити, що заклади фізичної культури і спорту незалежно від підпорядкування, типів та форм власності, такі як дитячо-юнацькі спортивні школи, заклади спеціалізованої освіти спортивного профілю із специфічними умовами навчання, школи вищої спортивної майстерності, центри олімпійської підготовки, в умовах введення воєнного стану, надзвичайної ситуації або надзвичайного стану в Україні чи окремих її місцевостях, оголошених у встановленому порядку, у межах наявних фінансових ресурсів та позабюджетних коштів можуть забезпечувати навчально-тренувальний процес для вихованців, учнів (студентів), учнів-спортсменів, спортсменів, тренерів-викладачів, вчителів з видів спорту, тренерів за місцем розташування зазначених закладів, у місцях тимчасового переміщення (евакуації) на території України, де не ведуться бойові дії, за межами України згідно з порядком, встановленим Міністерством молоді та спорту.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2022 р. № 930
Київ**Про внесення змін до деяких постанов
Кабінету Міністрів України щодо спорту
ветеранів фізичної культури і спорту**Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести до постанов Кабінету Міністрів України щодо спорту ветеранів фізичної культури і спорту зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 19 серпня 2022 р. № 930**ЗМІНИ,****що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
щодо спорту ветеранів фізичної культури і спорту**

1. Підпункти 12 та 20 пункту 4 Положення про Міністерство молоді та спорту України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 липня 2014 р. № 220 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 54, ст. 1447; 2017 р., № 98, ст. 2995; 2018 р., № 59, ст. 2047; 2020 р., № 35, ст. 1161), після слова «ветеранів» доповнити словами «фізичної культури і спорту».

2. У додатках до Державної цільової соціальної програми розвитку фізичної культури і спорту на період до 2024 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2017 р. № 115 (Офіційний вісник України, 2017 р., № 22, ст. 621; 2021 р., № 7, ст. 334, № 35, ст. 2078, № 58, ст. 3595):

1) у додатку 4:

в абзаці першому підпунктів 3 та 9 пункту 2 у графах «Найменування показника» та «Найменування заходу» слова «ветерани» і «ветерани спорту» в усіх відмінках замінити словами «ветерани фізичної культури і спорту» і «ветерани фізичної культури і спорту» у відповідному відмінку;

у підпункті 11 пункту 7:

у графі «Найменування заходу» слова «ветеранів спорту» замінити словами «ветеранів фізичної культури і спорту»;

2) у пункті 2 додатка 5 у графі «Найменування показників виконання завдання» слова «ветерани» і «ветерани спорту» в усіх відмінках замінити словами «ветерани фізичної культури і спорту» у відповідному відмінку.

3. Абзац восьмий розділу «Основні цілі та завдання Стратегії» Стратегії розвитку фізичної культури і спорту на період до 2028 року, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 4 листопада 2020 р. № 1089 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 92, ст. 2974), після слова «ветеранів» доповнити словами «фізичної культури і».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 19 серпня 2022 р. № 933
Київ**Про внесення зміни до пункту 14
Порядку залучення, використання
та моніторингу міжнародної
технічної допомоги**Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести зміну до пункту 14 Порядку залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 лютого 2002 р. № 153 «Про створення єдиної системи залучення, використання та моніторингу міжнародної технічної допомоги» (Офіційний вісник України, 2002 р., № 8, ст. 340; 2011 р., № 99, ст. 3602; 2020 р., № 84, ст. 2708), доповнивши підпункт 2' після абзацу першого новим абзацом такого змісту:

«План закупівлі може подаватися мовою, прийнятною для партнера з розвитку, з обов'язковим перекладом українською мовою.».

У зв'язку з цим абзаці другий — п'ятий вважати відповідно абзацами третім — шостим.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Місто буде гоже, проте «може»**ПРИМАРНА ДЕРУЙНАЦІЯ.** Загарбники, майже щент зруйнувавши Маріуполь, змінили плани про відбудову житлових кварталів та об'єктів міської інфраструктуриПавло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Розстроивши та окупувавши приморський курортний Маріуполь, рашисти, мабуть, самі жахнулися від скоєного. Та спершу, нітрохи не давши взнаки, відразу через підконтрольні пропагандистські ресурси пообіцяли дуже швидко відбудувати місто. Відновити всі зруйновані важливі комунікації загарбники марили вже до кінця року. А повністю повернути Маріуполью попередній вигляд фантазували всього за рік.

Нині ж сучасні варвари прикусили довгі на обіцянки язика. Натомість досить стримано попередили містян про неспроможність провести у вже близьку холодну пору опалювальний сезон. Досі їм не вдалося відновити нормальне водопостачання, каналізацію та стабільне забезпечення електрикою у всіх районах міста. Подальші перспективи? Нещодавно їх досить мляво оприлюднив «віцепрем'єр днр» є. солнцев: «Маріуполь можна повністю відновити за три роки».

Місцеві люди вже збагнули, що ключове у лукавій обіцянці слово «можна». Бо якихось серйозних будівельних зрушень на міських руїнах поки що не помітно.

**«Вони вперше
зблизька тут
побачили
сучасне!»**

До «визволення» Маріуполя агресивною сусідньою ордою в місті було 2708 багатоповерхівок та близько 50 тисяч приватних будинків. Почавши обстеження результатів цинічної «денационалізації» та «демлітаризації», окупанти хоч-не-хоч схопилися за порожні голови. Бо тільки за попередніми прикидками, відновленню не підлягали понад 1000 багатоповерхових будинків. На злам виявилися приреченими й понівечені вісім приміщень лікарень, п'ять дитячих садочків і три школи, де рашисти дуже наполегливо шукали «штаб «Азова»».

Згодом рашистська окупаційна влада підкоригувала плани: демонтувати вирішили тільки 533 зруйновані багатоповерхові будинки. Куди подіти понад 30 тисяч людей, які залишилися без житла? Невеликі пани: їм пообіцяли надати тимчасове житло в гуртожитках. Однак досі це переселення не почалося, так само поки що затримується видача компенсації, про яку дуже голосно розповідали загарбники та місцеві колабораціоністи. Натомість для картинки вони ще не-

Фото з сайту i.ua.tv

Досі окупантам не вдалося відновити навіть стабільне забезпечення електрикою

давно жваво теревенили про ударні темпи відбудови міста.

«У нас понад 5 тисяч осіб працюють на відновленні міста, з них майже 2 тисячі — пetersбурзькі будівельники. Усього допомагатимуть нам 12 регіонів. Цього цілком достатньо для виконання поставленого перед нами завдання відновити місто за три роки», — запевняв «віцепрем'єр днр».

До речі, про регіони. До відбудови одного з найбільш потерпілих Лівобережного району, за словами окупантів, вирішили залучити робітників аж із тули. Та цьому маріупольцям нітрохи не зраділи.

«Ми і до війни, і тепер за бажання можемо побачити фото чи відео з тули області. Там досі стовбачить перехняблених вогі дерев'яні бараки, повсюди суцільні руїни з позаминулого століття та бездоріжжя. І тульські «майстри», не здатні вдома навести лад, у нас працюватимуть?! Та вони вперше в житті тут хоч побачили зблизька сучасне місто!» — обурюється житель Маріуполя.

А оте непевне й хитке «можна» в обіцянках загарбників про відновлення таки справді головне. Бо відбудувати «всього» за три роки місто рашисти планували за умови повного фінансування та активної участі аж 12 регіонів рф у цих роботах. Однак через міжнародні санкції та крах економіки кремль нині не має наміру витратитися навіть на зарплату для російських будівельників. А тому через затримку виплати заробітку більша частина тульських «братів» уже плюнула на заїтку трохи заробити в Маріуполі й виїхала звідти.

**«Усі обіцянки
виявилися
фарсом!»**

Пропагандистські обіцянки обіцянками, та складається враження, що окупаційна влада досі не може приййти до тями і оцінити справжні масштаби заподіяної Маріуполью шкоди у вигляді гуманітарної катастрофи. А тим часом легітимні керівники міста й експерти вже зробили більш реальні прогнози. На думку Маріупольського міського голови Вадима Бойченка, щоб Маріуполь повернути до нормального стану, яким він був до лютевого повномасштабного вторгнення росіян, потрібно не менш як три роки. А щоб повністю відбудувати місто-руїну, доведеться попрацювати не менш як десять років.

«Через війну в місті знищено чи пошкоджено 1356 багатоповерхових споруд. Розбомблено 40% приватних будинків. Більшість із них не підлягають реконструкції. Тому в планах — будівництво нових об'єктів», — каже керівник міста.

Чимало експертів у прогнозах про аж дві п'ятирічки напруженої роботи після визволення міста як приклад згадують досвід російського грозного, який теж ущент зруйнували кремлівські «визволителі». Тоді місто росіяни відбудували саме за 10 років, однак нині і в найближчому майбутньому вони навряд чи серйозно візьмуться за Маріуполь, бо дошкуляють болючі санкції, економічні та фінансові проблеми, складна ситуація на всіх ділянках фронту і в тилу. Про те, що плани кремля стосовно будівельних робіт у місті вже істотно змінилися, нещодавно розповіли місцевим жителям по секрету самі ж росіяни.

«Усі балачки про масштабні ремонти та будівництво виявилися фарсом чи шоу для обдурених і знедолених маріупольців та російських телеглядачів. Жодних ремонтів багатоповерхівок не буде, а про приватне житло й зовсім не йдеться. Розпочалася консервація ремонтів та будівельних об'єктів через складний стан на фронті. Нові російські будівельники відмовляються їхати до Маріуполя. А ті, що досі в місті, масово збираються додому через брак оплати праці, погані умови та загрозу контрнаступу ЗСУ», — розповідає радник міського голови Петро Андрющенко.

Як готується окупаційна влада міста до холодних осей та зими, настання яких із жахом очікують люди за умов відсутності опалювального сезону? Там насамперед взялися за ремонт так званого маневреного житла. Будівельники лагодять і утеплюють відносно вцілілі приміщення шкіл та дитсадків. У них планують узимку збирати всіх маріупольців, які не виїхали з міста, і якимось їх обігрівати.

Днями в Маріуполі на вулиці Сонячній загарбники розпочали демонтувати зруйнований і обгорілий багатоповерховий житловий будинок — один з тих, що першими потрапили під потужні обстріли рашистів. На думку місцевих людей, ця вулиця могла б стати своєрідним музеєм воєнних злочинів росіян, які вбивали маріупольців просто в їхніх квартирах. Отож тепер «визволителі» взялися знищувати надто вже очевидні сліди своїх зв'язних злочинів.

Маленькі кроки до великих змін

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Тема, що болить багатьом

Дедалі більше жителів міста об'єднуються у групи зі збереження довкілля у соціальних мережах. Це і представники бізнесу, й прості рівняни. Вони готові жертвувати власні кошти, щоб мати змогу здати на утилізацію використані батарейки чи на переробку — пластикові кришечки. До війни на ці пожертви в Рівному працювала перша сортувальна станція. Та ось уже пів року, як її приміщення на замку, — всі вільні кошти забирає війна.

Тож інтернет-спільнота радо сприйняла інформацію про контейнер на Млинівській: не встигла Софія подати цю інформацію, як у телеграмі її одночасно переглядали одразу 100 людей. Отже, тема не просто цікава — вона нам болить.

Символічно, що поява першого в Рівному контейнера для збирання кришечок збіглася з ухваленням довгоочікуваного Закону «Про управління відходами». І хоч цей закон лише рамковий, у межах якого треба ухвалити секторальні, це перша ластівка, яка наразі вилетіла.

Із переробкою допоможуть у Здолбунові

А чому серце? Бо це символ милосердя, кажуть майстри, які виготовили його. А перероблені кришечки, чули тут, можуть слугувати матеріалом для протезів нашим захисникам.

Рівняни охоче наповнюють пластиковими кришечками контейнер

«Для початку ми в себе на складі поставили великий мішок, у якому поки що накопичуємо кришечки з контейнера. Паралельно працюємо над пошуком варіантів для їхньої переробки. Знаю, що в Україні було два такі заводи — у Краматорську та Луцьку», — каже Микола Оксимчук.

У спільноті небайдужих рівнян дедалі частіше згадують завод «Іскра» у Здолбунові, де вже мають досвід перероблення відходів. Раніше такі були в кожній області та входили до системи місцевих промислів — тобто працювали на замовлення місцевих виробників. Усі вони давно канули в Лету, залишився тільки наш у Здолбунові завдяки небайдужості директора Володимира Фурманчука та його винахідливих працівників, аб-

солютна більшість яких уже пенсійного віку.

«Раніше ми брали з магазинів поліетиленову пакувальну плівку й переробляли її на вторинну гранулу, з якої потім виготовляли, наприклад, мішки для сміття. Але кілька років тому мали неприємності: за поданням чиновників змушені були згорнути цю справу. Нам закидали, що працюємо поза правовим полем: мовляв, немає в Україні відповідного законодавства, — розповідає Володимир Фурманчук. — Оскільки з ухваленням Закону «Про управління відходами» таке поле з'явилось, ми цілком зможемо брати, приміром, кришечки й переробляти їх на товари технічного призначення: корки, заглушки, затички на гідранти. Для цього маємо термопласт-автомати й відливаємо

відповідні форми. Є майстри, яким під силу втілити будь-яку ідею».

Ось вам і конкретна адреса для співпраці. Вона зовсім поряд. Чим не варіант?

Що змінила війна?

До речі, до війни в Україні переробляли тільки 6% відходів, а в Європі — щонайменше 40. Тепер до нашого, так би мовити, традиційного сміття шаленим темпом додається воєнне, зокрема екологічно небезпечне. Що ж далі?

«Гадаю, саме війна пришвидшила ухвалення Закону «Про управління відходами». А ще — статус кандидата у члени Євросоюзу, який отримала Україна. Бо змінити його на членство буде неможливо із нашою ситуацією зі сміттям. Адже Європа вже сповідує принцип «Нуль відходів», і ми теж маємо рухатися цим шляхом. Саме тому в Рівному напрацьовували дорожню карту реформи поводження з відходами до 2030 року.

Закладати ази нової філософії маємо змалку. Тож із допомогою соціально відповідального бізнесу ми виготовили навчальні контейнери для розділення сміття, які з'являться у школах міста з початком навчального року. Добре, якщо докладуть відповідних зусиль і в

родинах: розділення відходів — це просто», — розповідає екоактивістка депутат Рівнероди Оксана Майборода.

Справді, кожен на своєму рівні має діяти вже сьогодні: людська синергія, яка йде знизу, — річ унікальна. Адже ставки надзвичайно високі: нині 95% рівненського сміття потрапляє на полігон, де постійно (згадаймо весну й літо) тліє. Навіть попри те, що там уже кілька років працює установка, яка відкачує зі сміття метан, його залишається ще вдосталь для відповідної хімічної реакції.

Загалом лише чвертьмільйонне Рівне генерує щонайменше 100 тисяч тонн відходів на рік. І одночасно втрачає тут-таки, на полігоні, 50 мільйонів гривень. Із них 30 мільйонів — втрати на вторсировині (пластик, папір, скло, метал), ще 20 — на органічних добривах, які можна зробити з харчових відходів. Тобто наші гроші у прямому сенсі лежать на нашому ж смітнику. А з ними — й здоров'я: парниковий ефект катастрофічними темпами прискорює глобальне потепління, від якого потерпаємо всі. Уже не кажу про льодовики, що активно тануть, і це призводить до невідворотних, на жаль, руйнівних, змін у різних куточках земної кулі.

ПРЯМА МОВА

Руслан СТРЕЛЕЦЬ, міністр захисту довкілля та природних ресурсів:

— Досі ми залишалися єдиною країною в Європі, де держава не мала контролю над відходами, понад 90% яких захоронювали. Закон «Про управління відходами» — великий євроінтеграційний крок на шляху до повноправного членства України в Євросоюзі. Тепер маємо у швидкому темпі розробити шість секторальних законів і не менш як 30 урядових постанов. За цим перспектива залучення інвестицій у сміттєпереробну галузь.

Попереджені означає озброєні

ГАРЯЧА ТЕМА. «УК» дізнавався, як у Полтаві готуються до опалювального сезону

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Що ближче до осені та холодів, то на душі стає незатишніше. Тому що місцева влада і чиновники, які відповідають за подачу тепла і гарячої води в наші квартири, дедалі частіше нагадують нам, що цьогорічний опалювальний сезон буде дуже непростим.

«Нині велика проблема з газопостачанням. Усі мають знати, що на сьогодні у сховищах 11 мільярдів кубів газу. Наскільки мені відомо, щоб пройти опалювальний сезон, Україні потрібно більш ніж 25 мільярдів кубів. Може бути три вводи реверсу газу з Європи. Якщо ці три вводи працюють, то це 54 мільйони кубів газу на добу, 1,7 мільярда на місяць. За п'ять місяців це 8 мільярдів, а нам потрібно 14 мільярдів кубів. Можливо, ми ще власним видобутком додамо 5 мільярдів, — заявив недавно Полтавський міський голова Олександр Мамай. — Кожен повинен уже утеплювати вікна й фасади будинків. Можливо, облаштувати одну кімнату для дітей. А може, всій сім'ї доведеться жити в цій кімнаті. Ситуація буде вкрай важкою».

Не гарантує полтавцям комфортної теплої зими, навпаки, готує їх до можливої шоквої ситуації й пер-

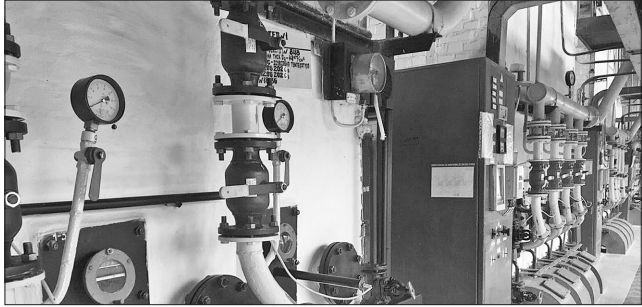
ший заступник Полтавського міського голови Валерій Пархоменко.

«Бачимо, що росія намагається зруйнувати інфраструктуру. Наприклад, ворог завдав удару по Кременчуку, а міська котельня розміщена за 500 метрів від ТЦ «Амстор». Якби було відхилення, то котельню було б зруйновано. Хоч там зруйновано центральну котельню, яка на 70 відсотків забезпечувала місто теплом.

Ми готуємося до шоквої ситуації. Полтавська міська рада веде переговори з Агентством США з міжнародного розвитку про отримання мобільних котелень. Підключатимемо ці котельні до навчальних закладів, садочків і шкіл. Другий варіант — на базі навчальних закладів працюватимуть пункти обігріву людей, якщо буде критична ситуація.

Ми зробили заявку на потужні електрогенератори. Теплогенератори на твердому паливі, тому нам паралельно треба шукати тверде паливо. У Полтаві достатньо вибраканих хворих дерев, які можна використати як паливо. За рахунок власної території громади зможемо забезпечити себе твердим паливом».

Звичайно, війна та недостатні запаси у сховищах

Сучасну котельню обладнано приладами обліку та контролю

природного газу — вагомі чинники, що прямо впливають на забезпечення міста теплом. Але є ще одна причина, чому містянам слід бути готовими до перебоїв з ним у цьому опалювальному сезоні. Її назвав заступник генерального директора обласного комунального підприємства «Полтавтеплоенерго» Ігор Процай.

За його словами, згідно з укладеним з місцевою владою меморандумом, Полтавтеплоенерго пройшло минулий опалювальний сезон без підвищення тарифів. За підсумками сезону різниця в тарифах становила 187 мільйонів гривень. Це без урахування того, що в березні та квітні населення зменшило платежі у зв'язку з війною до 45 відсотків. Держава знайшла компенсаторний механізм: залишила громадам 4

відсотки податку на доходи фізичних осіб та 13 відсотків акцизного податку. Ці кошти Полтавська міська рада мусять передати їхньому підприємству, як це й передбачав меморандум.

За підрахунками гендиректора, їм повинні передати 130—150 мільйонів гривень. Натомість, реагуючи на прохання начальника Полтавської обласної військової адміністрації Дмитра Луніна, міський голова вирішив віддати тільки 30 мільйонів гривень. Він попередив, що більше коштів теплоенергетики не отримають.

Через такі дії органу місцевого самоврядування теплогенеруюче підприємство готується до складного опалювального сезону.

«Технічно до початку сезону 2022—2023 років ми будемо готові подати теплоносії у

мережу. Але монополіст в особі НАК «Нафтогаз України» нав'язав нам дуже важкий договір. У ньому вказано, що якщо якийсь платіж за природний газ не надійде вчасно, то НАК автоматично списує цю суму з наших рахунків. Для проходження сезону країні за умови теплої зими потрібно 15—16 мільярдів кубів газу, а в нас його недостатньо. На цьому тлі ігнорування міською владою наших потреб у формі відвертого небажання повернути кошти може загрожувати нам боргами за газ і відповідно зупинкою підприємства. Можливо, коли міський голова радить полтавцям утеплювати квартири та жити в одній кімнаті, то він готує населення саме до такого сценарію», — заявив Ігор Процай.

Чиновники хвилюються, і їх можна зрозуміти. Усіх нещодавно заспокоїв Дмитро Лунін, спростувавши побоювання керівників міста: «Я здивований цими розрахунками, тому що Олександр Мамай не був на нараді з Міністерством регіонального розвитку, де обговорювали ці питання. Цифри такі: для опалення потрібно приблизно 18 мільярдів кубів газу. Зараз у газових сховищах накопичено понад 12 мільярдів кубів. До кінця року ще п'ять місяців, і працює наша видобувна промисловість.

Мене запевнили і Прем'єр-міністр Денис Шмигаль, і міністр розвитку громад та територій Олексій Чернишов, що газу на опалювальний сезон вистачить».

Полтавська область майже єдина, де теплоенерго перебуває на балансі області, а не міста. Це дає змогу Олександрові Мамаю зекономити кошти, щоб їх вкладати саме в місто. А на себе бере відповідальність обласна влада. Усе йде за планом: понад 60 відсотків котелень в області та мережі вже підготовлено до зими. Підготовка до сезонного опалення йде за графіком.

Начальник ПОВА запевнив, що Полтава і область будуть із теплом, кошти на це є, санітарні норми щодо температури у квартирах не зміняться. Проте він акцентував на важливості економії тепла в холодну пору року.

Підрозділи Полтавтеплоенерго почали готуватися до зменшення споживання природного газу. До 2026 року вони планують перевести на біопаливо та опалення трісками п'ять котелень міста. Загалом підсумком усіх запланованих у місті енергоощадних заходів та реконструкцій, які оцінюють у майже 7 мільярдів гривень, буде 45-відсоткова економія газу та 21-відсоткова — електричної енергії.

НАШІ ЗАХИСНИКИ

Війна робить синів дорослішими

ДОРОЖНЯ ЗУСТРІЧ. Щодня повз нас проходять герої фронту, яких ми не помічаємо. А повинні!

Олександр КРЮЧКОВ,
«Урядовий кур'єр»

— Тату, не паліть...
— То он же хлопці курять...
— Вони не у формі. А ми повинні бути дисциплінованими. Тут не можна курити. Підійде патруль... Навіщо вам ці неприємності?

Я обернувся на чоловічі голо-
си й побачив на пероні пів-
нічної платформи №1 Примісь-
кого залізничного вокзалу Кие-
ва двох вояків: молодого в береті
морського піхотинця та старшо-
го, із сивою борідкою. Останній,
до речі, після слів синя заховав
пачку цигарок до кишені і спер-
ся на свою ковінку.

За станом здоров'я

Перше, що мені впало у вічі
— медалі на грудях обох чолові-
ків: у батька Віктора Васильови-
ча їх було чотири на куртці, а в
сина Назарія — три. Пізніше ді-
знався, що 64-річний (!!) «Пол-
кан» (позивний чоловіка), учас-
ник бойових дій, інвалід війни
другої групи просто довше слу-
жить у війську. Він встиг побити
ворога ще в зоні АТО. А Назарій
(«Син полку») носить погони ли-
ше третій рік. Хлопець пішов до
війська на три роки за контрак-
том. Останню третину відбуває з
24 лютого 2022 року вже під час
повномасштабної війни на півдні
України.

Батько із сином повертали-
ся додому, «в бік Фастова», ска-
зали, із шпиталю з Одеси. Туди
потрапив Назарій з осколковими
пораненнями грудей після ра-
шистського артобстрілу позицій,
на яких стояв його підрозділ. По-
ранення були серйозними, через
що 20-річного розвідника навіть
оперували. Хлопець показав фо-
то, на якому грізно чорнів шма-
ток металу, що його вийняли із
грудної клітини. «Місяць, — ска-

Фото автора

Такими, з чистими рішучими поглядами, запам'яталися мені батько
з сином на пероні. Бережіть себе, воїни!

зав воїн, — лежав у шпиталі, а
тепер їду додому на два тижні.
Здоров'я відновити, так би мо-
вити. Разом з батьком. Ото мама
зрадіє»...

Морпіх за час нашого спілку-
вання на пероні, а потім і в елек-
тричці вперше й востаннє усміх-
нувся. Очевидно, давалися визна-
ки не лише свіжа рана, а й по-
шкоджений раніше у двох міс-
цях хребет. Коли я запитав про
поранення в хлопця, він лише
сказав: «Терпіти можна». Бать-
ко промовчав, бо добре знав, що
Назарій ніколи нікому не скар-
житиметься на фронтові рани.
Бо не такого він складу людина.

Майдан, школа, контракт

До речі, хлопців характер
сформував ще Майдан: 13-річ-
ним Назарій поїхав до Києва
брати участь в Революції Гід-
ності. Звісно ж, батько теж там
був. Ще й у найважчі дні. Дру-

жина Світлана тоді очі виплака-
ла. Але нічого зробити з чолові-
ками не могла: вони так виріши-
ли, то відмовляти немає сенсу.

У Назарія і досі перед очима
пропливають події 2014 ро-
ку. Поруч зі справжніми чолові-
ками хлопець і сам ставав таким:
рішучим, небагатослівним, кон-
кретним, сміливим.

Повернувшись додому з Киє-
ва юнак мріяв швидше закінчи-
ти школу (батько пішов в АТО
разом з добровольцями з восьмої
сотні), щоб допомогти майданів-
цям втілити в життя їхні наміри.
І коли у школі пролунав остан-
ній дзвоник, Назарій зібрався до
війська. Адже був переконаний,
що його місце — на донбаському
фронті.

«За два із трьох років контр-
акту, — Віктор тепло дивиться
на сина, — він мене, нашу роди-
ну жодного разу не підвів. Служить
чесно й добросовісно. І ме-
даль від Залужного — яскраве
свідчення цього. Вона, до речі,

найдорожча для Назарія. Він у
госпіталі мені про це сказав. Син
уже пройшов першу військово-
лікувальну комісію. На черзі ще
одна. Хвилюється (а раптом ко-
місують), бо не все ще зробив на
фронті».

«У вас, мабуть, є справи на пе-
редовій, якщо в 64 одягнули вій-
ськову форму?» — не витримав
я й запитав Віктора. «Мій час на-
став, — по-філософськи відповів
він, спершись на ковінку. Потім,
перехопивши мій погляд, додав:
— А на це не звертайте уваги. Це
тут я із ціпком ходжу, бо пробле-
ми із хребтом, а на фронті здоро-
вий. Як усі».

Ми там, щоб ви тут...

Доки спілкувався з воїнами,
підійшла електричка. Батько із
сином не кинулися до дверей,
щоб якнайшвидше увійти всере-
дину й зайняти вільне місце. Але
коли вже опинилися у вагоні, то
в першому ж купе воякам по-
ступилися місцем — поважають
все-таки цивільні нашу армію.

Я примостився на сидіння по-
руч з Назарієм, до якого одра-
руч ж причепилася якась бабуса:
звернулася до хлопця із засте-
реженням, щоб не говорив за-
йвого мені. Мовляв, ви ж не зна-
єте цього чоловіка, який записує
вас на диктофон. А вона, бачите,
чула по радіо, що всі удари ра-
кет у наші міста й села — це ро-
бота українських (!) корегуваль-
ників, які живуть поруч із нами,
але здають позиції ЗСУ ворого-
ві. За гроші!

Потім старенька висловила
невдоволення із приводу відсут-
ності на фронті дітей високопо-
садовців (через те, мовляв, так
довго і воюємо). Запевнила, що
готова віддати місячну пенсію,
щоб хлопцям на фронті всього
вистачало, а закінчила розповід-
дю, як одного разу нарахувала
сім руских ракет із дев'яти, які

пролетіли над її селом у бік, ма-
буть, столиці.

«Бойова бабуса, — тихо, аби
щоб почула старенька, ска-
зав мені Назарій. — Ми, до ре-
чі, і воюємо там нині безкомпро-
місно, щоб тут такі бабусі мо-
гли спокійно їздити в електрич-
ках і розповідати свої історії. Що
ж до передової, то не бідні чи ба-
гаті потрібні нині, а професіона-
ли. ЗСУ воює не як російська ар-
мія, кидаючи в атаку невідготов-
лених солдатів. Через те й поча-
ли останнім часом переважати
ворога в усьому. І настрої у на-
ших бійців бойовий. Ми перева-
жаємо орків в усьому: витримці,
єдності, людяності».

Коли ж я запитав у Назарія,
чи спілкувався він з полоненими
росіянами і що ті говорили про
війну, хлопець відрубав: «Дех-
то казав, щоб прийшов «на Укра-
їну» «ладу» отримати. Їм коман-
дування золоті гори обіцяло, як-
що украв поб'ють. Але рускі не
врахували, що ми боремося не
за «ладу», а за свою землю. І
захищатимемо її до останньої
краплі крові. Навчилися робити
це продуктивно: я, наприклад,
пройшов добру підготовку в на-
вчальному центрі, навіть із па-
рашута стрибав. Тож до війни
був готовий. Як і більшість од-
нополчан».

Майже 40 хвилин я ще спілку-
вався з батьком і сином в елек-
тричці. Більше, звісно ж, з На-
зарієм. Бо нагадав він мені чо-
мусь мого онука-студента, яко-
му у грудні має виповнитися 22.
Але порівняння, зрозуміло, бу-
ли на користь морпіха-розвід-
ника: війна робить наших синів,
онуків значно дорослішими, ніж
цивільне життя. А також мужні-
ми, розумнішими, витриваліши-
ми та сильнішими.

«Бережіть себе на фронті,
хлопці!» — це вже сказав сам со-
бі на пероні залізничної станції
«Васильків», вийшовши з елек-
трички.

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 серпня 2022 р. № 937
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1137

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1137 «Питання Єдиного державного вебпорталу електронних послуг та Реєстру адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 3, ст. 136, № 19, ст. 741, № 73, ст. 2321; 2021 р., № 43, ст. 2625, № 46, ст. 2845; 2022 р., № 8, ст. 427, № 28, ст. 1539) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 16 серпня 2022 р. № 937

**ЗМІНИ,
що вносяться до постанови
Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1137**

1. У пункті 4 постанови слова «відповідно до затвердженого Міністерством плану з урахуванням готовності програмних та технічних засобів веб-порталу» виключити.

2. Положення про Єдиний державний вебпортал електронних послуг, затверджене зазначеною постановою, викласти в такій редакції:

«ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1137
(в редакції постанови Кабінету Міністрів України
від 16 серпня 2022 р. № 937)

**ПОЛОЖЕННЯ
про Єдиний державний вебпортал електронних послуг**
Загальна частина

1. Це Положення визначає мету, основні завдання, функціональні можли-
вості та суб'єктів Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (далі —
Портал Дія), зміст розміщеної на ньому інформації та порядок її внесення, по-
рядок ведення Реєстру адміністративних послуг, а також інші питання щодо
функціонування Порталу Дія.

2. У цьому Порядку терміни вживаються в такому значенні:
користувач — будь-яка фізична або юридична особа, яка після проходження
ідентифікації та автентифікації в порядку, встановленому цим Положенням, ви-
користовує засоби Порталу Дія відповідно до їх функціонального призначення;

суб'єкт розгляду звернень — державний орган, орган місцевого самовряду-
вання, їх посадові особи, державні, комунальні підприємства, установи, органі-
зації та інші суб'єкти, уповноважені відповідно до законодавства надавати публічні (електронні публічні) послуги, розглядати заяви (звернення, запити), ад-
міністративну справу або скаргу; фінансові установи; інший суб'єкт, до якого
користувачі звертаються з використанням Порталу Дія для вирішення питань,
отримання інформації (консультації), здійснення доступу до благодійної (во-
лонтерської) діяльності;
технічний адміністратор — державне підприємство «Дія», що належить до
сфери управління Мінцифри;
підсистема перевірки даних — підсистема Порталу Дія для перевірки інфор-
мації в заявках, поданих особою на отримання гуманітарної, благодійної та ін-
шої допомоги у грошовій формі та/або отримання особою гуманітарної, благо-
дійної та іншої допомоги у грошовій формі від інших організацій, що реалізу-
ють програми гуманітарної, благодійної та іншої допомоги у грошовій формі;
користувачі підсистеми перевірки даних — організації, що реалізують про-
грами гуманітарної, благодійної та іншої допомоги у грошовій формі, яким на-
дано доступ до підсистеми перевірки даних.

3. Портал Дія має офіційну адресу в Інтернеті — dija.gov.ua.
Користування Порталом Дія здійснюється на безоплатній основі цілодобово
сім днів на тиждень, крім випадків проведення модернізації або планових і
позапланових профілактичних та/або технічних робіт, пов'язаних із усуненням
технічних та/або методологічних недоліків чи технічного збою в роботі, трива-
лість проведення яких визначається технічним адміністратором із повідомлен-
ням власнику (держателю).

Плата за надання публічних (електронних публічних) послуг, зокрема адмі-
ністративних послуг, із використанням Порталу Дія справляється відповідно до
закону.

Власником (держателем) Порталу Дія та виключних майнових прав інтелек-
туальної власності на його програмне забезпечення є держава в особі Мінцифри.

Програмне забезпечення Порталу Дія використовується державним підпри-
ємством «Дія».

4. Портал Дія створений з метою реалізації права кожного на доступ до
електронних публічних послуг та інших послуг, звернення до органів виконав-
чої влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування, під-
приємств, установ та організацій (зокрема відповідно до Закону України «Про
звернення громадян»), благодійної (волонтерської) діяльності, отримання ін-
формації з національних електронних інформаційних ресурсів, інших інфор-
маційно-комунікаційних систем, яка необхідна для надання послуг, а також для
проведення моніторингу та оцінки якості послуг у випадках, визначених цим
Положенням.

Основні завдання Порталу Дія

5. Портал Дія виконує такі основні завдання:

1) надання електронних публічних послуг, зокрема комплексних електрон-
них публічних послуг, надання їх в автоматичному режимі з отриманням та ви-
користанням у разі потреби інформації з національних електронних інформа-
ційних ресурсів, інших інформаційно-комунікаційних систем, яка необхідна для
надання таких послуг;

2) ведення інформаційних (автоматизованих) систем, інформаційно-комуні-
каційних систем, реєстрів, баз даних;

3) забезпечення користувачам доступу до отримання фінансових послуг;

4) забезпечення через електронний кабінет користувача доступу до інфор-
мації з національних електронних інформаційних ресурсів, інших інформацій-
но-комунікаційних систем, зокрема про користувача;

5) забезпечення користувачів інформацією про публічні (електронні публіч-
ні) послуги, зокрема комплексні електронні публічні послуги, надані в автома-
тичному режимі, із використанням Порталу Дія;

6) забезпечення офіційного електронного листування під час надання публічних (електронних публічних) послуг, розгляду звернень та адміністратив-
них справ (справ, що розглядаються органами виконавчої влади, органами міс-
цевого самоврядування, їх посадовими особами, іншими суб'єктами, які відпо-
відно до закону уповноважені виконувати публічно-владні управлінські функ-
ції, з метою прийняття рішень індивідуальної дії, спрямованих на набуття, зміну,
припинення чи реалізацію прав та обов'язків особи, а також захисту її прав),
а також під час розгляду з використанням Порталу Дія інших питань;

7) сплата адміністративного збору за надання публічних (електронних публічних) послуг, зокрема комплексних електронних публічних послуг, наданих
в автоматичному режимі, штрафів за адміністративні правопорушення, держ-
авного мита, інших платежів, розрахунків під час їх отримання та надання
благодійних внесків;

8) забезпечення користувачів інформацією про перебіг та результати надан-
ня електронних публічних послуг, розгляду звернень та адміністративних справ
в режимі реального часу, надсилання інших сповіщень;

9) отримання користувачами результатів надання електронних публічних по-
слуг, розгляду звернень та адміністративних справ;

10) подання скарг за результатами надання публічних (електронних публіч-
них) послуг, розгляду звернень та адміністративних справ, забезпечення офі-
ційного електронного листування під час проведення процедур оскарження, за-
безпечення оскаржувача інформацією про перебіг та результати розгляду скарг
в режимі реального часу, а також отримання ним зазначених результатів;

11) формування засобами Порталу Дія електронних відображень інформа-
ції, що міститься в документах, які можуть пред'являтися (надаватися) особою
через мобільний додаток Порталу Дія (Дія);

12) формування та передача засобами Порталу Дія до інших інформаційно-
комунікаційних систем за бажанням особи електронної копії електронного ві-
дображення інформації, що міститься в документах;

13) передача засобами Порталу Дія до інших інформаційно-комунікаційних
систем, зокрема з використанням мобільного додатка Порталу Дія (Дія), за ба-
жанням особи окремої інформації, відомостей, даних, що містяться в електрон-
ному відображенні інформації, що міститься в документах;

14) формування засобами Порталу Дія, зокрема з використанням мобільно-
го додатка Порталу Дія (Дія), за бажанням особи електронної копії електронно-
го відображення інформації, що міститься в документах, для подальшої мож-
ливості її передачі електронною поштою;

15) проведення опитування щодо ініціатив, спрямованих на вирішення пи-
тань державного управління у різних сферах суспільного життя;

16) отримання за бажанням особи інформації, що становить кредитну істо-

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Грибний сезон — із травня до... грудня

ЗАХОПЛЕННЯ. Досвідчений грибник з Рівненщини Василь Овдіюк тихе полювання веде майже вісім місяців

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

«Так-так, торік саме 4 грудня я збирав чудові польські гриби на Рівненському Поліссі, ближче до кордону з білоруссю, — уточнює, вловивши моє здивування. — Тепер зі зрозумілих причин ці території під заборону. Утім, для грибників місць у наших лісах вистачає й без прикордоння. Ось днями знайшов у рідному Спасівському лісі на Здолбунівщині справжнього білого велета завважки... Скільки б ви думали? Кілограм 615 грамів! Діаметр капелюха — 30 сантиметрів, висота ніжки — 25. І хоч заміри проводили без представників Книги рекордів Гіннеса, із двома свідками. Чистісінький, білісінький, неначе чекав на мене просто на галявині. Правду кажуть: твої гриби від тебе не втечуть».

Пан Василь, якому нині 67, — фаховий юрист. Затятим грибником став добрий десяток років тому. Ще більше посприяв захопленню коронавірус. Тоді нам усім пе-

Василь Овдіюк рекомендує тихе полювання як найкращий антидепресант

реконливо радили уникати контактів. Пригадуєте? Ось пан Василь і прямував до лісу: і з людьми зайвий раз не перетинаєшся, й легені тренуєш. І звісно, релаксуєш на повну. Тож міцний сон, що відновлює нерви та сили, гарантовано. До речі, що сильніше брав нас у лещата вірус, то більшало людей у лісах: машин там тепер, як у місті, — наче під лінійку вишикувані. Хтось просто гуляє, хтось на пікніки при-

їздить. Єдина претензія до земляків: сміять і не прибирають після себе. Як із цим можна змиритися?

Його смартфон переповнений зображеннями грибів: очей не відвести від цієї краси! Раніше, каже, носив із собою на ший фотоапарат, тепер усе в телефоні. Тут є jps-навігатор — чудова річ, яка не дає заблукати, ще й фіксує грибні місця. Бо місцеві грибники не люблять ними ділитися. А тут — ось:

Мости, Сльня, Річки, Червона калина.

Василь Овдіюк зазвичай збирає білі, лисички, красноголові, польські та бабки. На прохання знайомих бере опеньки, парасольки чи рижики. За життя не продав жодного гриба. А ось роздає людям охоче: якось за одне полювання роздав шість відер опеньків.

Для себе білі гриби сушить в електросушарці. До речі, з рекорсмена вийшло аж на дві закладки. Лисички чи польські відварює й заморожує. А невеличкі дружина маринує. Зізнається: сам їх майже не їсть — підшлункова докучає. Зате пригостити завжди має чим.

Бачили б ви, якою невідкупною щирістю світяться очі цього залюбленого в рідний край чоловіка! А як цікаво він розповідає про свої лісові пригоди у фейсбуці! Хоч би де був — у місті, селі чи лісі, Василь Овдіюк щодня пішки долає щонайменше 15 кілометрів. Це, каже, його норма, тоді почувається як на 30, максимум — на 40 років.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 26 СЕРПНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+14..+19	+29..+34	Черкаська	+14..+19	+29..+34
Житомирська	+13..+18	+29..+34	Кіровоградська	+15..+20	+29..+34
Чернігівська	+13..+18	+28..+33	Полтавська	+15..+20	+28..+33
Сумська	+14..+19	+29..+34	Дніпропетровська	+17..+22	+29..+34
Закарпатська	+14..+19	+29..+34	Одеська	+17..+22	+28..+33
Рівненська	+13..+18	+28..+33	Миколаївська	+15..+20	+29..+34
Львівська	+12..+17	+27..+32	Херсонська	+17..+22	+28..+33
Івано-Франківська	+12..+17	+27..+32	Запорізька	+17..+22	+29..+34
Волинська	+13..+18	+28..+33	Харківська	+16..+21	+28..+33
Хмельницька	+13..+18	+28..+33	Донецька	+17..+22	+29..+34
Чернівецька	+12..+17	+27..+32	Луганська	+17..+22	+29..+34
Тернопільська	+13..+18	+28..+33	Крим	+17..+22	+29..+34
Вінницька	+14..+19	+29..+34	Київ	+17..+19	+32..+34

Укргідроцентр

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2022 р. № 728-р
Київ

Про включення індустріального парку «Малин-Захід» до Реєстру індустріальних (промислових) парків

- Включити до Реєстру індустріальних (промислових) парків індустріальний парк «Малин-Захід».
- Узяти до відома, що: ініціатором створення індустріального парку є Малинська міська рада; строк, на який створено індустріальний парк, становить 30 років; індустріальний парк розміщується на території м. Малина Житомирської області.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2022 р. № 729-р
Київ

Про внесення змін у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523

Внести у додаток до розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523 «Деякі питання надання адміністративних послуг через центри надання адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2014 р., № 45, ст. 1193; 2021 р., № 69, ст. 4388) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
розпорядженням Кабінету Міністрів України
від 19 серпня 2022 р. № 729-р

ЗМІНИ,
що вносяться у додаток до розпорядження
Кабінету Міністрів України від 16 травня 2014 р. № 523

- Пункт 316 викласти в такій редакції:
«316. 02417 Надання допомоги на проживання внутрішньо переміщеним особам Закон України «Про забезпечення прав і свобод внутрішньо переміщених осіб» 1, 6».
- Доповнити додаток пунктами 413 і 414 такого змісту:
«413. 02263 Надання одноразової компенсації особам з інвалідністю та дітям з інвалідністю, постраждалим внаслідок дії вибухонебезпечних предметів Надання щорічної допомоги на оздоровлення особам з інвалідністю та дітям з інвалідністю, постраждалим внаслідок дії вибухонебезпечних предметів — 1, 6».
414. 02264 —» 1, 6».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2022 р. № 731-р
Київ

Про підписання Угоди про внесення змін № 18 до Угоди про грант № 006 (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, і Кабінетом Міністрів України та Державним спеціалізованим підприємством «Чорнобильська АЕС» як Одержувачем

- Схвалити проект Угоди про внесення змін № 18 до Угоди про грант № 006 (Проект ядерної безпеки Чорнобильської АЕС) між Європейським банком реконструкції та розвитку як Розпорядником коштів, наданих згідно з Грантом з Рахунка ядерної безпеки, і Кабінетом Міністрів України та Державним спеціалізованим підприємством «Чорнобильська АЕС» як Одержувачем.
- Уповноважити Міністра захисту довкілля та природних ресурсів Стрілець Русла-на Олександровича підписати зазначену Угоду.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2022 р. № 732-р
Київ

Про внесення пропозицій щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій)

- У зв'язку з актом збройної агресії Російської Федерації проти України 24 лютого 2022 р., порушенням територіальної цілісності України, прав і свобод її громадян, інтересів суспільства, тимчасової окупації частини території України, зважаючи на факти сприяння збройній агресії відповідно до частини першої статті 5 Закону України «Про санкції», схвалити та внести в односторонній строк на розгляд Ради національної безпеки і оборони України пропозиції щодо застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) строком на п'ять років до фізичної особи згідно з додатком.
- Міністерству економіки, Міністерству з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, Міністерству юстиції, Міністерству внутрішніх справ, Міністерству закордонних справ за участю Служби безпеки та інших державних органів відповідно до компетенції забезпечити виконання рішення Ради національної безпеки і оборони України про застосування персональних спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) і проведення моніторингу стану виконання зазначеного рішення та його ефективності.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Із фізичною особою, до якої застосовуються персональні обмежувальні заходи (санкції), можна ознайомитись на сайті «УК».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2022 р. № 740-р
Київ

Про передачу цілісних майнових комплексів державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти у спільну власність територіальних громад Сумської та Хмельницької областей

Передати цілісні майнові комплекси державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти у спільну власність територіальних громад Сумської та Хмельницької областей за переліком згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 19 серпня 2022 р. № 740-р

ПЕРЕЛІК

цілісних майнових комплексів державних закладів професійної (професійно-технічної) освіти, що передаються у спільну власність територіальних громад Сумської та Хмельницької областей

Цілісний майновий комплекс державного закладу професійної (професійно-технічної) освіти, що передається у спільну власність територіальних громад Сумської області

Державний професійно-технічний навчальний заклад «Шосткинське вище професійне училище» (код згідно з ЄДРПОУ 05537526), що розміщений на земельних ділянках площею 3,0468; 1,023; 0,173 і 0,1237 гектара (кадастрові номери 5911000000:05:006:0298; 5911000000:04:009:0062; 5911000000:04:007:0094 і 5911000000:04:009:0061)

Цілісний майновий комплекс державного закладу професійної (професійно-технічної) освіти, що передається у спільну власність територіальних громад Хмельницької області

Хмельницький професійний ліцей електроніки (код згідно з ЄДРПОУ 05395374), що розміщений на земельній ділянці площею 2,15 гектара (кадастровий номер 6810100000:09:004:0092)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 серпня 2022 р. № 741-р
Київ

Про передачу об'єкта інженерної інфраструктури водопровідно-каналізаційного господарства у власність Вараської міської територіальної громади

Передати скидний каналізаційний колектор від міських очисних споруд м. Вараша в р. Стир (реєстраційний номер 863007856208) у власність Вараської міської територіальної громади Вараського району Рівненської області.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ